

رویکرد انعطاف پذیری در طراحی معماری داخلی راه حلی مناسب جهت استفاده بهینه از فضای مسکن

حمید قدیری سردشت^{۱*}، مجتبی خالقی بایگی^۲، مسعود بایسته^۳
۱- گروه معماری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران
۲- گروه معماری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران
۳- گروه معماری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران
art2014.land2016@gmail.com

خلاصه

در شرایط کنونی ایران با توجه به روند افزایش روز افزون جمعیت و مهاجرت به شهرها، تامین مسکن به یکی از نیازها و مباحث اصلی تبدیل شده و اهمیت تولید انبوه واحدهای مسکونی بیش از پیش مطرح شده است. از طرفی به علت گرانی زمین و مسکن، ساخت و تولید واحدهای مسکونی با متراژ کوچک روز به روز بیشتر شده است، واحدهایی که بدون توجه به اصول معماری داخلی و بدون تحلیل دامنه وسیع نیازهای متفاوت افراد، طراحی و اجرا می شوند و در نتیجه بسیاری از افراد و خانواده ها با وجود تامین نشدن بسیاری از نیازها و احتیاجات شان به زندگی در واحدهای با متراژ کوچک رضایت می دهند. در این راستا طراحی مبتنی بر انعطاف پذیری^۱ و تطبیق پذیری^۲، به عنوان رویکردی جهت استفاده بهینه از فضا می تواند بسیاری از نیازهای افراد مختلف در چنین مسکن های کوچک را برآورده کند. روش تحقیق این مقاله توصیفی تحلیلی و استدلال منطقی است. ابتدا با روش مطالعه منابع و اسناد کتابخانه ای و اینترنتی، به مطالعه نظری انعطاف پذیری و دلایل نیاز به مسکن انعطاف پذیر پرداخته و ضرورت موضوع و نقش مهم انعطاف پذیری در معماری داخلی با توجه به شرایط کنونی مورد بررسی قرار گرفته است. سپس با تبیین و توصیف سطوح مختلف دست یابی به انعطاف پذیری، ساختاری منسجم در طراحی مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است و در آخر به کمک استدلال منطقی به ارائه نمودارهای تحلیلی روابط فضا و مدل ساختاری فضای انعطاف پذیر و هم چنین پیشنهادهایی جهت به کارگیری رویکرد انعطاف پذیری در معماری داخلی در جهت استفاده بهینه از فضا ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی: تطبیق پذیری، داخلی، معماری، مسکن، انعطاف پذیری.

¹ flexible
² adaptable